Potopa - Sekvoj

Povodně z hor prý přicházejí k jaru, z hor vysokých, přes tvou stráň.
Jaký že proud to vyryl ostrou spáru na tvou dlaň.
Peřeje hlásí nejnovější zprávu, co věru stojí za poslech.
Že zestárla jsi a že nejsi v právu - nemáš břeh.
Už zase pádí voda po kamení. Ptáš se jí marně: "Nač ten spěch?"
Ta neporadí, pro tu nutné není mít svůj břeh.
Sníh právě taje. A je zablácená. Neprýští z ráje, pánbůh chraň.
Ta řeka tvá je, lásko, i ta cena - tvá je daň.
Cynický úsměv ti na rameno klepá. Cítíš, jak zkřehlou má dlaň.
Za to žes byla a nebyla dost slepá, to je daň.
Lásko, poražená svojí vlastní zbraní, pýchou nestrážená, mysli na pokání.
Lásko odvážená pouhé víry váhou, Lásko poražená vlastní silodráhou.
Povodně z hor prý přicházejí k jaru, z hor vysokých, přes tvou stráň...